

dost. A tak vycházíme-li z této podivné skutečnosti, měly by k zásobování mlékem přispívat nejvíc záhumenkové krávy, avšak výsledek je zcela jiný, vždyť na Slovensku dala každá družstevní dojnice něco přes 1100 litrů mléka, záhumenková jen 181,5 litru.

Takovéto jevy a ještě podobné jiné bývají příčinou, že naše zemědělství zaostává. Proto se vyskytuje nesprávný názor, že například naše zemědělství je jen jakýmsi přívěskem našeho vyspělého průmyslu. Ovšem to všechno je v lidech, v těch, kteří v zemědělství žijí a pracují; dokud jejich poměr nebude, všeobecně vzato, zcela upřímný, dokud budou pracovat jako jednotlivci, jako sobci, nebude dobře. Takoví nevyspělí lidé musí se však převychovat, musí se přesvědčit, že takhle by daleko nedospěli, že by oni sami stali se hrobaři, kteří by základny svého budoucího blahobytu ubíjeli, musí se jim ukázat, že jen společným úsilím, poctivým úsilím a poctivou prací bude dosaženo i v zemědělské výrobě úspěchů a to ve prospěch všeobecný, osobní, družstevní a státní.

Sice v porovnání s rokem 1949, kdy první jednotná zemědělská družstva vykoučila po cestě k socialistické vesnici, zemědělská výroba se do roku 1961 zvýšila o 24,9 procenta. V letech 1955 až 1961 vzrostl objem hrubé zemědělské výroby na 1 trvale činného pracovníka v zemědělství o 54,3 procenta. Socialistický sektor vyrobil v roce 1961 již téměř 90 procent celkové naší tržní zemědělské produkce pro centrální fondy. Ovšem investice do zemědělství představují za tu dobu, totiž od roku 1948, téměř 50 miliard korun. V našem socialistickém Československu máme přibližně 7,3 miliony hektarů zemědělské půdy. Tyto hektary nejsou ale stejnoměrně využity. Tu máme velké rezervy pro zvyšování výroby a dohánět tak průmyslový sektor. Náprava je v rozvoji celé společnosti, tudíž nejen v jednotlivcích, kteří v zemědělství pracují, ale zároveň v těch, kteří zemědělskou výrobu řídí a za ni zodpovídají.

V roce 1961 narodily se tyto kněžveské děti (všechny byly ve čtvrtletích vítány Sborem pro občanské záležitosti a místním národním výborem do Kněževsi jako noví občánkové):

- 1) Blanka Kloučková, narozená 25. 3. 1960 v Rakovníku, v nemocnici, otec Augustin, matka Marie, otec vedoucí potravinářské samoobsluhy, matka prodavačka tamže, bydlí v čp. 20.
- 2) Ivana Raková, narozená 21. 11. 1960, též v Rakovníku. Otec Jaroslav a matka Marie, rozená Hejdová, bytem v čp. 30. Otec soustružník kovů, matka úřednice v Jednotě v Rakovníku.
- 3) Jitka Cibulková, narozená 12. 1. 1961 v Rakovníku. Otec je Luděk Cibulka, matka Emilie, rozená Lipovská, otec zaměstnán jako soustružník kovů, matka dělnice v KERAM u Rakovníka, rodiče bydlí v Kněževsi v čp. 180.
- 4) Jiří Kejla, nar. 12. 3. 1961 v nemocnici v Rakovníku. Rodiče bydlí v čp. 82. Otec je Jiří Kejla, tovární dělník, matka Věra, rozená Palkosková, družstevnice JZD v Kněževsi.
- 5) Vít Bazika, narozen 6. 5. 1961 v porodnici v Rakovníku. Rodiče

Příčiny zaostávání

Rezervy

Narození

bydlí v čp. 201, otec zaměstnán jako účetní Jednoty v Rakovníku. Jmenuje se Luděk, matka Ivanka.

6) Václav Ransdorf, narozen v porodnici v Rakovníku 24. 6. 1961. Bydlí v čp. 96, otec je havíř, matka zdravotnice, otec jmenuje se Václav, matka Anna.

7) Ladislava Fojtíková, narozená 28. 4. 1961 v Rakovníku. Bydlí v čp. (neuvedeno). Otec je havíř - Ladislav též, matka jmenuje se Zdeňka, zaměstnána jako zdravotnice.

8) Miloslava Fojtíková, narozená 1. 10. 1961. Otec Milan, řidič motorových vozidel, matka Jarmila, úřednice. Bydlí v čp. 307.

9) Josef Kubička, narozený 1. 11. 1961 v Rakovníku. Otec Josef, opravář v traktorové stanici, matka Eva, pracuje jako zemědělská dělnice v JZD Rudý říjen. Bydlí v čp. 65.

10) Luboš Hendrich, narozen 20. 12. 1961 v porodnici v Rakovníku. Otec je Miroslav, zaměstnán v Jednotě, matka Stanislava, zaměstnaná jako zdravotnice. Bydlí v čp. 168.